

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17Co/63/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8317206484
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8317206484.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a členov senátu JUDr. Moniky Juskovej a Mgr. Miloša Koleka, v spore žalobcu I. B., nar. XX.X.XXXX, bytom L. XXX/X, XXX XX T., zastúpený Mgr. Ivan Chvostek, advokátom, advokátska kancelária Štefánikova 17, 066 01 Humenné, proti žalovanému L. E., nar. X.X.XXXX, bytom XXX XX P. č. XX, toho času Ústav na výkon väzby a ústav na výkon trestu odňatia slobody, Floriánska 17, 041 42 Košice, o zaplatenie 4.195,20 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 9C 38/2017-51 zo dňa 8.11.2018 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo vyhovujúcom výroku a v súvisiacom výroku o trovách konania.

Žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 4.062 eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 4.062 eur od 19.9.2017 do zaplatenia, v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol. Žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

2. Prvoinštančný súd tak rozhodol o uplatnenom nároku žalobcu, ktorý sa domáhal zaplatenia sumy 4.195,20 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 24.5.2015 z dôvodu, že ide o sumu, ktorá predstavuje sťaženie spoločenského uplatnenia na zdraví žalobcu, ktoré mu spôsobil žalovaný. Súd zistil, že rozsudkom Okresného súdu Michalovce č.k. 4T 22/2016-224 zo dňa 19.5.2016 bol žalovaný uznaný vinným zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 34 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. e/ Trestného zákona. Dňa 23.5.2015 v čase okolo 3.00 hod. až 3.30 hod. v T., okres R., na V. A. E., pred barom zvaným G. bezdôvodne žalovaný fyzicky napadol poškodeného žalobcu, a to tak, že svojou pravou nohou kopol do kolena ľavej nohy žalobcu, čím takto žalobcovi spôsobil zranenie podľa vypracovaného znaleckého posudku z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvie chirurgia, a to podvrtnutie ľavého kolena ťažkého stupňa s úplným roztrhnutím predného skríženého väzu, s natrhnutím a natiahnutím zadného skríženého väzu a s poškodením zadnej polovice vonkajšieho menisku ľavého kolena s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní najmenej 112 dní, pričom uvedeného konania sa žalovaný dopustil aj napriek tomu, že bol dňa 22.8.2013 odsúdený rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T 72/2013, právoplatného dňa 22.8.2013 za spolupáchateľstvo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona k § 20 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, v súbehu prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, teda inému úmyselne spôsobil ťažkú ujmu na zdraví, dopustil sa fyzicky, verejne a na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti a výtržnosti najmä tým,

že napadol iného a taký čin spáchal, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich 24 mesiacoch odsúdený. Tento rozsudok preskúmal aj odvolací Krajský súd v Košiciach, ktorý uznesením sp. zn. 6To 67/2016 zo dňa 27.10.2016 odvolanie žalovaného odmietol. Žalovanému bol uložený trest odňatia slobody s tým, že Všeobecná zdravotná poisťovňa a Sociálna poisťovňa boli odkázané na konanie vo veciach občianskoprávných.

Prvoinštančnému súdu bol žalobcom ako poškodeným predložený lekársky posudok o bolestnom a o sťažení spoločenského uplatnenia zo dňa 7.5.2017, ktorý vypracoval lekár R. J. X., traumatológ, zástupca primára oddelenia úrazovej chirurgie Nemocnice s poliklinikou Štefana Kukuru, Michalovce, a.s. Z tohto posudku vyplýva, že žalobca bol v ústavnej starostlivosti od 18.2.2016 do 21.2.2016. Sťaženie spoločenského uplatnenia týmto lekárom bolo ohodnotené na 230 bodov a pozostávalo z položky 432a - plošná jazva po operačných zákrokoch počtom bodu 30, položkou 399a - trvalé následky po poškodení menisku bez blokov počtom bodov 100, položkou 396 - obmedzenie pohyblivosti kolena ľahké počtom bodov 100, teda spolu 230 bodov.

Žalobca v priebehu prvoinštančného konania uviedol, že v dôsledku úrazu prišiel o prácu, pretože si musel nájsť novú prácu. Pôvodne bol zamestnaný v spoločnosti T. v T., kde vo firme pracuje okolo radiátorov. Ide o ťažkú prácu. S poškodeným kolenom túto prácu vykonávať nemôže. Preto si musel urobiť kurz SBS a našiel si inú prácu. Nemôže chodiť po schodoch, doteraz má bolesti, je len otázkou času podľa vyjadrenia lekárov, kedy bude musieť koleno vymeniť. Keďže nemal dobré koleno spojené, robili mu plastiku kolena, otvorili celé koleno a po takomto zákroku mu ostala jazva približne 15 cm. Nemôže si vybrať zamestnanie, má problém si kľaknúť, následne nemôže sa postaviť. Pokiaľ preťaží koleno, napríklad keď viac chodí, urobí sa mu voda a musí ísť ťahať vodu, čo je veľmi nepríjemné.

Prvoinštančný súd vec posúdil podľa § 420 ods. 1, 3 Občianskeho zákonníka, podľa § 444, § 563 a § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády č. 87/195 Z.z.

Vychádzal aj zo zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia v znení neskorších predpisov, keď prioritne vychádzal z ust. § 2 ods. 2, 3, § 4 ods. 1, 2, 3, § 5 ods. 1, 2, 4, § 7 ods. 1, 2, 3, 4, 6, § 8 ods. 1, 2, 3, 4, § 9 ods. 7, 8 a z ust. § 10 ods. 1, 3, 5, 6, tohto zákona. Ustálil, že žalovaný zodpovedá za škodu, ktorú svojim protiprávnym konaním podľa § 444 Občianskeho zákonníka spôsobil na zdraví poškodeného žalobcu z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia.

Žalovaný nepoprel, aby sa uvedeného protiprávneho konania dopustil, navyiac prvoinštančný súd v súlade s ust. § 193 CSP bol viazaný rozhodnutím súdu v trestnom konaní o tom, že bol spáchaný trestný čin a o tom, kto ho spáchal.

V rámci trestného konania bez akýchkoľvek pochybností bolo zistené pri fyzickom útoku zo strany žalovaného poškodenie ľavého kolena žalobcu. Sťaženie spoločenského uplatnenia bolo bodovo ohodnotené lekárom R. J. X., traumatológom spolu na 230 bodov. Pre rok 2016 platilo opatrenie Ministerstva zdravotníctva SR č. 17/2016 Z.z., kde výška náhrady bodu za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia bola ustálená na sumu 17,66 eura. Preto prvoinštančný súd priznal žalobcovi nárok za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 4.062 eur (230 bodov x 17,66 eura). V prevyšujúcej časti, keďže žalobca žiadal priznať sumu vyššiu, ktorá vychádzala z ceny bodu 18,24 eura, súd žalobu zamietol.

Prvoinštančný súd priznal žalobcovi aj nárok na úroky z omeškania, a to od momentu, kedy sa žalovaný dostal do omeškania a to deň nasledujúci po doručení žaloby, čo je 19.9.2017.

Preto v prevyšujúcich častiach prvoinštančný súd aj čo do úroku z omeškania od 24.5.2015 do 18.9.2017 žalobu zamietol.

Prvoinštančný súd v súlade s ust. § 185 a § 253 CSP sa vysporiadal aj so situáciou, že žalovaný v priebehu konania navrhol vypracovať znalecký posudok, pretože mal za to, že žalovaná suma je vysoká. Prvoinštančný súd vyzval žalovaného na zloženie preddavku na trovy znaleckého dokazovania s tým, že bol poučený, že ak preddavok nezloží, súd navrhnutý dôkaz nevykoná. Žalovaný preddavok nezaplatil, preto prvoinštančný súd znalecké dokazovanie nenariadil. Iné dôkazy okrem znaleckého posudku zo strany žalovaného neboli navrhované.

O trovách konania prvoinštančný súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP. Strany mali čiastočný úspech, preto súd žiadnej zo strán náhradu trov konania nepriznal.

3. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný. Namietal, že prvoinštančný súd nezisťoval z jeho lekárskej dokumentácie zranenia žalobcu spreď 23.5.2015. Žiadal, aby odvolací súd takúto dokumentáciu vyžiadal od príslušného lekára. Žalobca mal dané zranenie spreď 23.5.2015, a preto nie je zodpovedný za ujmu. Žalovaný je presvedčený, že žalobcovi ujmu nespôsobil a že je nevinne odsúdený v trestnom konaní.

Na výzvu súdu žalovaný svoje odvolanie doplnil o skutočnosť, že žiadal o dôkladné prešetrenie trestného konania, najmä postupu vyšetrovateľov a policajtov v T., v ktorej veci príslušné orgány konajú. Dodal, že v čase rozhodnom, kedy mal spáchať trestný čin sa na území Slovenska ani nenachádzal. Chce sa domôcť svojej nevinu.

4. Žalobca sa napriek výzve prvoinštančného súdu k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

5. Odvolací súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 34 CSP preskúmal napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu vo vyhovujúcom výroku a v súvisiacom výroku o trovách konania podľa zásad uvedených v ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je správne.

Prvoinštančný súd správne zistil skutkový stav, správne aplikoval právny predpis a správne vo veci aj rozhodol. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, na ktoré dôvody v celom rozsahu poukazuje.

6. Len pre zdôraznenie správnosti rozhodnutia prvoinštančného súdu je potrebné uviesť, že predmetom konania v prejednávanej veci je nárok žalobcu na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia z dôvodu, že žalovaný spôsobil žalobcovi ujmu na zdraví, za čo bol odsúdený Okresným súdom Michalovce rozsudkom č.k. 4T 22/2016-224 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach č.k. 6To 67/2016-246 zo dňa 27.10.2016. Rozsudok sa stal právoplatným dňa 27.10.2016. Tak, ako to správne uviedol prvoinštančný súd vo svojom rozsudku, v súlade s ust. § 193 CSP je súd v civilnom konaní viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, o tom, kto ho spáchal. V rámci civilného sporového konania nie je možné dokazovaním, a to ani v odvolacom civilnom sporovom konaní, meniť záväzné rozhodnutie o týchto skutočnostiach vydané v trestnom konaní. Civilný súd musí vychádzať zo záverov príslušných orgánov o tom, že skutok spáchal žalovaný, že je za škodu, ktorá vznikla na zdraví žalobcu zodpovedný.

Táto skutočnosť však nemá vplyv na to, aby sa súd v civilnom sporovom konaní podrobne nezaoberal výškou uplatneného nároku.

V prejednávanej veci si žalobca uplatnil nárok na sťaženie spoločenského uplatnenia na základe záverov lekárskeho posudku o sťažení spoločenského uplatnenia zo dňa 7.5.2017, ktorý lekárskeho posudok vypracoval R.. J. X., traumatológ. Lekár ustálil sťaženie spoločenského uplatnenia na 230 bodov. Prvoinštančný súd čo do uplatnenej výšky nárok žalobcovi priznal s tým, že ocenenie bodu korigoval tak, že ho znížil na 17,66 eura za bod, ktorá suma platila za rok 2016.

Lekár R.. X. vypracoval lekárskeho posudok o sťažení spoločenského uplatnenia žalobcu v súlade s § 2 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia, keď sa vychádzalo z toho, že sťaženie spoločenského uplatnenia je stav v súvislosti s poškodením na zdraví, ktoré má preukázateľne nepriaznivé následky pre životné úkony poškodeného na uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb, alebo na plnenie jeho spoločenských úloh (následok). Lekár pri stanovovaní posudku vychádzal z ust. § 7 ods. 1, ďalej z ust. § 2 ods. 3, § 4 ods. 1, 2 a 3 zákona č. 437/2004 Z.z. a § 5 ods. 1 tohto zákona. Celkovo sťaženie spoločenského uplatnenia aj podľa záverov prvoinštančného súdu bolo ustálené na 4.062 eur. Prvoinštančný súd dospel k záveru, že poškodenie zdravia má preukázateľne nepriaznivé následky pre žalobcu tým, že má obmedzený pohyb kolena a žalobca svoje obmedzenie popísal tým, že musel zmeniť zamestnanie, nemôže pracovať vo fyzicky náročnej práci, ako v minulosti a navyše, pri bežnom používaní ľavej nohy pri kľaknutí a vstaní má problémy, pri dlhšom chodení sa mu v kolene tvorí voda. Všetky tieto okolnosti boli zohľadnené pri určovaní uplatneného nároku žalobcu na sťaženie spoločenského uplatnenia.

Pokiaľ žalovaný v odvolaní namietal, že žalobca mal toto zranenie aj pred incidentom dňa 23.5.2015, je potrebné uviesť, že incident, ktorý bol základom pre poškodenie zdravia žalobcu je kvalifikovaný tak, že došlo u žalobcu k poškodeniu ľavého kolena. To, že v minulosti mal žalobca iné zdravotné problémy, ktoré žalovaný bližšie nenamietal, priamo s poškodením ľavej končatiny pri incidente dňa 23.5.2015 nesúvisia.

Žalovaný v priebehu prvoinštančného dokazovania so závermi lekárskeho posudku lekára R.. J. X. nesúhlasil, pretože sa mu zdalo bodové ohodnotenie vysoké, žiadal vo veci vykonať znalecké dokazovanie. Prvoinštančný súd vyzval žalovaného, aby na vykonanie tohto dôkazu zložil preddavok. S vykonaním takéhoto dôkazu sú totiž spojené výdavky, ktoré nemôže znášať súd. Vyzval žalovaného v stanovenej lehote, aby preddavok zložil na účet súdu. Žalovaný aj napriek poučeniu o následkoch preddavok nezložil, preto prvoinštančný súd znalecké dokazovanie na určenie výšky sťaženia spoločenského uplatnenia žalobcu v dôsledku námietky žalovaného nenariadil.

V priebehu prvoinštančného konania žalovaný žiadal v znaleckom posudku zistiť, či žalobca dodržiaval všetky nariadené úkony liečby a žiadal preskúmať jeho zdravotný stav pred 23.5.2015. Tieto okolnosti bližšie nešpecifikoval. Nebolo zistené, že by mali uvedené okolnosti priamy vplyv na sťaženie spoločenského uplatnenia. Preto odvolací súd dospel k záveru tak, ako to zistil aj prvoinštančný súd, že na strane žalobcu je nárok na sťaženie spoločenského uplatnenia v základnom bodovom ohodnotení tak, ako to uviedol znalec vo svojom lekárskom posudku, kde žalobcovi patrí nárok na úhradu sumy predstavujúcej náhradu za 230 bodov sťaženia spoločenského uplatnenia.

Preto odvolací súd napadnutý výrok rozsudku prvoinštančného súdu a súvisiaci výrok o trovách konania podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

7. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a podľa čl. 17 Základných princípov CSP. V konaní bol žalobca pred odvolacím súdom úspešnou stranou sporu. V priebehu odvolacieho konania žalobcovi však žiadne trovy konania nevznikli, k odvolaniu sa písomne nevyjadril. Iné trovy mu zo spisu nevyplývajú, preto mu náhradu nepriznal.

8. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.